fluminum autem vniuersa extinguitur: itaque amplius valet, & frigidiuscula meritò occurrere potest. An causa non in eo est, sed vt flumina sua natura frigida sunt, sic mare nec frigidum, neque calidum est: aura autem, omnisque respiratio, humore vel calescente, vel frigescente exeuti solet. Vtrum enim ex his fuerit, humor aerescit, quo aerescente, aer, qui inde ortus spirat, aura est: qui si à frigidis proficiscitur, frigidus meritò spirat: si à valde calidis, citò refrigeratur. Fluuiosi igitur frigidos comperire omnes possumus: mare autem neque frigidum, neque calidum valde est: itaque nec frigidum esse id potest, quod ex eo respirat, cùm scilicet mare frigidum ipsum non sit, nec citò refrigeratur, quia calidum valde non est. 17 Cur fluctus altioris pelagi tardius desistant, quàm breuioris? An quia res omnis serius ex motione multa, quàm pauca requiescit: æstus autem magni pelagi amplior, quàm parui est: ergo nihil te merè agitur, si tardius quietatur. 18 Cur aqua salsa frigida bibi non potest, calida, refrigeratáve, postquam calfacta est, meliùs potest? An propterea quòd de contrario in contrarium res quæque mutari solita est. Aqua autem salsa dulci opposita est: & cùm calescit, portio salsi decoquitur: cùm refrigeratur, in imum defertur, & subsidet. 19 Cur aquæ positæ propter mare, dulces magna ex parte, non salsæ comperiantur? An quia percolatæ potui aptiores redduntur: percolati autem id melius potest, quod mari propius situ est.

20 Cur aqua salsa profluere nequeat? An quia stabile, quod graue est. Salsa autem aqua grauis est, quapropter calidæ tantumtummodo ex salsis profluere possunt: habent enim sibi leuitatem, quæ pondus salsuginis superat: calidum nanque, leuius est. Adde quòd aquæ profluentes per terram nimirum percolari queunt. Itaque quantum crassius, & grauius est, id assiduè magis, magisque defertur, & subsidet: quantum leuius, atque syncerius, id seuocatur, & profluit. Vt enim salsum graue, ita dulce leue est: atque ita efficitur vt sint dulces, quæ profluunt. Hæc eadem causa est, & cur aqua salsa, cùm mouetur, mutatúrque, dulcior fiat: leuior enim per motum, atque syncerior redditur.

21 Cur si quis in Africa propter mare

A ὥστε ἧττ) ἀδυνής) ἢ ᾗ ἀπὸ τῶ ποταμῶν, ἀθρόαν φέρεται, καὶ μᾶλλον ἰσχύει· δι' ὃ μᾶλλον εἰκότως φαίνεται ψυχρά. ἢ οὐ τοῦτό ἐστιν αἴτιον, ἀλλ' οἱ μὲν ποταμοὶ, ψυχροί εἰσιν· ἢ ᾗ θάλαττα, οὔτε θερμὴ οὔτε ψυχρά; γίνεται δ' ἡ αὔρα καὶ ἡ ἀναπνοὴ, θερμαινομένων ἢ ψυχομένων τῶν ὑγρῶν. ὁπότερον δὲ αὐ τούτων πάχυνθ' ἐξαιρεθεῖται. ἐξαιρεθεμένου δ' τῶ ὕδατος,

B ὁ ἀὴρ ὁ γενόμενος φέρεται· ὅ ἐστιν αὔρα. τὸ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν ψυχρῶν, [ψυχρὸν] εἰκότως ἀναπνεῖ· τὸ δὲ ἀπὸ τῶν σφόδρα θερμῶν ἀναπνέων, ψύχεται καὶ γίνεται ψυχρόν. ὥστε μὲν οὖν ποταμοὶ ἅπαντες ψυχροὶ εἶναι τὶς αὖ· ἡ δὲ θάλαττα, οὔτε ψυχρὰ, οὔτε θερμὴ σφόδρα ἐστὶν. οὔτε οὖν τὸ ἀναπνέον ψυχρὸν ἀπ' αὐτῆς ἐστι διὰ τὸ μὴ ψυχραὶ εἶναι· οὔ

C τε ψύχεται ταχὺ, διὰ τὸ μὴ θερμὴ εἶναι σφόδρα. ιζ Διὰ τί ἐν τοῖς μείζοσι πελάγεσι βραδύτερον καθίσταται κύματα, ἢ ἐν τοῖς βραχέσιν; ἢ ὅτι ἐκ τῆς πολλῆς κινήσεως βραδύτερον καθίσταται πᾶν, ἢ ἐκ τῆς ὀλίγης; ἐν ᾗ τοῖς μεγάλοις πελάγεσιν, πλείων ἡ ἄμπωτις γίνεται, ἢ ἐν τοῖς βραχέσιν. οὐδὲν οὖν ἄλογον, τὸ [πλεῖον] βραδύτερον καθί-

D σταθαι. ιη Διὰ τί τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ, ψυχρὸν μὲν, οὐ πόσιμον· θερμαινόμενον ᾗ, μᾶλλον γίνεται πόσιμον, καὶ ἥδιον· δὲ καὶ ἀποψυχόμενον; διότι εἰς τὸ ἐναντίον ἀπὸ τῶ ἐναντίου πέφυκε μεταβάλλει; ἔστι ᾗ τὸ πόσιμον τοῦ ἁλμυροῦ αὐτοπείθμον· καὶ θερμαινομένου μὲν, ἀφέψεται τὸ ἁλμυρόν. ψυχομένου δὲ, ὑφίσταται. ιθ Διὰ τί τὰ πρὸς τῇ θαλάττῃ ὀρύττοντες, γλυκέα [ὕδατα,] ἀλλ'

E οὐχ ἁλμυρά; ἢ διὰ τὸ ποτιμώτερα διηθούμενα γίνεθαι; διηθεῖ δὲ τὸ ἐγγύτερον τῆς θαλάττης μᾶλλον. κ Διὰ τί τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ καὶ ἀπόρρυτόν ἐστιν; ἢ διότι τὸ μὲν βαρὺ, στάσιμον· τὸ δ' ἁλμυρὸν, βαρύ· διὸ καὶ τὰ θερμὰ μόνα καὶ ἁλμυρὰ ὑδάτων ἀπόρρυτά ἐστιν. ἔχει δὲ κουφότητα ἐν αὐτοῖς, ἢ κρατεῖ τῆς τῶν ἁλμυρίδων βαρύτητος. τὸ δὲ θερμὸν, κουφότερόν ἐστιν. ἔτι τὰ μὲν ἀπόρρυτα διηθεῖ·

F διὰ τῆς γῆς· διηθουμένων δ' ἀεὶ μάλιστα ὑφίσταται τὸ παχύτατον καὶ βαρύτατον· ἐκκρίνεται δ' τὸ κοῦφον καὶ καθαρόν. ἔστι δὲ τὸ μὲν ἁλμυρὸν, βαρὺ· τὸ δὲ γλυκὺ, κοῦφον. διόπερ ἐστὶ γλυκέα τὰ ἀπόρρυτα. τὸ δὲ αὐτὸ αἴτιόν ἐστι, καὶ διὰ τί τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ κινούμενον καὶ μεταβάλλον, γλυκύτερον γίνεται· κουφότερον δὲ καὶ ἀδυνέστερον διὰ τὴν κίνησιν γίνεται. κα Διὰ τί ἐν τῇ Λιβύῃ καὶ ὀρύξῃ τις παρὰ τὴν θα-